

KØBENHAVNS CITY CENTER Retsudvalget
REU alm. del - Bilag 50
Offentligt**TIGGERI PÅ STRØGET**

Tiggeri på offentlige gader og veje er på mange måder et trist syn.

Organiseret tiggeri

Det hele er bare ikke så sort og hvidt. Tiggeriet på Strøget og omegn er organiseret. Tiggerne ankommer systematisk i busser en gang om ugen, hvorefter de afløses af et nyt hold. Tiggerne udvælges ofte efter synlige handicap, sendes herop til dybt nedværdigende arbejde. Mange gange instrueres de i at indtage særligt ydmygende stillinger; nogen af dem sidder fx på knæ flere timer i træk. Det er et trist skuespil iscenesat med Strøget som kulisse for at manipulere med folks følelser.

Som politiassistent Rud Ellegaard, Stations Citys nærpolti, kunne fortælle i Berlingske, så fjerner de "alle deres smykker, tager meget beskidt tøj på og sætter sig og tigger. Er man f.eks. blind på det ene øje eller dårligt gående, så fokuserer man på det. Det giver gode penge, fordi folk får ondt af dem. Når det bliver tid til frokost, klæder de om og mødes et sted, hvor de spiser billige sandwich."

En god forretning

En enkelt tigger kan tjene 5-8000 kr. på en uge, hvilket svarer til op til et halvt års løn i de lande, de kommer fra. Eller som Berlingske Tidende skrev 16. maj 2006: "For nylig blev et tigger-par taget med 23.000 danske kr. og 6.000 euro på sig, i alt 68.000 kr., da parrets lommer blev gennemgået af politivagten på Københavns Hovedbanegård."

Kynisk menneskehandel

I Norge har man samme problem, og her har man foreslået, at bagmændene skal kunne straffes efter trafficking-paragrafferne i norsk lov, altså den lovgivning, som handler om importen af prostituerede. Det giver god mening. Tiggeriet er udnyttelse af mennesker. Og ligesom med prostitutionen havner de penge, som tiggerne 'tjener', ikke i egne lommer, men i bagmændenes.

Eric Støttrup Thomsen, formand for Sigøjnernes danske forening, Romano, udtalte til **hus forbi** nr. 50 (hjemløseavisen), at: "Hvis romaerne ikke vil stille med familiemedlemmer til tiggeri i Vesteuropa, får de regulære bank, indtil de forstår, at det er alvor. Det er altå ikke invalide, men voksne gældsslaver, som tigger i de europæiske storbyer. Og de får ikke lov til selv at beholde det, de får stukket i næven". Eric Støttrup Thomsen fortæller også, at bagmændene ikke selv er sigøjnere, men hvide tjekker og slovakker.

Eller sagt på en anden måde: Når man giver penge til tiggerne, betaler man for deres fortsatte udnyttelse. Længere er den ikke.